"ପାଠପଢାର ଚାରୋଟିଯାକ ବିଷୟର ଯଥାର୍ଥ ସ୍ମାରକୀ - ମହାଶିବରାତ୍ରି"

ଆଜି ଜ୍ଞାନଦାତା, ଭାଗ୍ୟବିଧାତା, ସର୍ବଶକ୍ତିର ବରଦାତା, ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୁର କରୁଥିବା ଭୋଳାନାଥ ବାବା ନିଜର ଅତିସ୍ନେହୀ, ସଦା ସହଯୋଗୀ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ମିଳନ ହିଁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବାର ସ୍ମାରକୀ ହୋଇଯାଉଛି । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମରେ ଯେଉଁ ସବୁ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯାଉଛି ତାହା ସବୁ ଏହି ସମୟର ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧୁର ମିଳନ, ଉତ୍ସାହ ଭରା ମିଳନ, ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ରୂପରେ ନିଧାରୟ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୁର୍ତ୍ତ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବାର ମୂହୁର୍ତ୍ତ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଛୋଟିଆ ସଂଗମଯୁଗର ଅଲୌକିକ ଜୀବନ, ଅଲୌକିକ ପ୍ରାପ୍ତି, ଅଲୌକିକ ଅନୁଭବ ଗୁଡିକୁ ଦ୍ୱାପରଯୁଗଠାରୁ ଭକ୍ତମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମରେ ସ୍ମାରକୀର ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ଏହି ଜୀବନ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ୬୩ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମନେ ପକାଇବାର ଆଧାର ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ କେତେ ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟ! ଏହି ସମୟର ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ସେଗୁଡିକୁ ଦେଖିପାରୁଛ, ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ କରୁଛ ଏବଂ ତା' ସହିତ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର ସେହି ସ୍ମାରକୀ ଗୁଡିକୁ ପାଳନ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଚୈତନ୍ୟ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ମାରକୀ ଚିତ୍ରଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତେ କ'ଣ ସବୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲ, କ'ଣ ହୋଇଥିଲ, କିପରି ହୋଇଥିଲ - ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମାରକୀର ଚିତ୍ର ଏବଂ ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସବୁ କିଛି ସ୍ପଷ୍ଟରୂପରେ ଜାଣିଯାଇଛ, ଶୁଣିପାରୁଛ ଏବଂ ସେଗୁଡିକୁ ଦେଖି ଦେଖି ହର୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ ଯେ ଏସବୁ ଆମମାନଙ୍କର ହିଁ ଗାୟନ ପୂଜନ ହେଉଛି ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ଜୀବନ କାହାଣୀକୁ ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଛନ୍ତି । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ନିଜର ସ୍ମାରକୀ ଚିତ୍ର ସବୁ ଦେଖିଛ ନା! ତେଣୁ ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ ଦେଖି ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ, ଯେ ଏହି ଚିତ୍ର ମୋର ହିଁ ଅଟେ! ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ଚିତ୍ର ତ ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଭାବନା ପୂର୍ବକ ଯେଉଁଭଳି ପ୍ରେରଣାର ଅନୁଭବ ହେଲା ସେହିଭଳି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଦେଲେ । ତେବେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଶିବରାତ୍ରି ପର୍ବ ପାଳନ କରୁଛ । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବିକ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ତ ପ୍ରତିଦିନ ପାଳନ କରୁଛ, କାହିଁକି ନା ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଅବତରଣର ଯୁଗ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାର ଯୁଗ କିନ୍ତୁ ଏହି ବେହଦର ଯୁଗ ଭିତରେ ଏହି ସ୍ମାରକୀ ଦିବସ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛ । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମିଳନ କରିବା ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପାଳନ କରିବା ଅର୍ଥ ଆବାହନ କରିବା । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ଡାକିବା ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ହେଲା ପ୍ରାପ୍ତି କରିବା । ସେମାନେ କହିବେ ଆସ ଏବଂ ତୁମେମାନେ କହିବ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସ୍ମାରକୀ ପାଳନ କରିବାରେ ଏବଂ ସାକାର ମିଳନ କରିବାରେ କେତେ ରାତି-ଦିନର ଅନ୍ତର ରହିଛି । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ଦିନଟି ଭୋଳାନାଥ ବାବାଙ୍କର ଦିନ । ଭୋଳାନାଥ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନା ହିସାବରେ ଅଗଣିତ ପ୍ରାପ୍ତି କରାଉଥିବା ବାବା । ଏମିତି ତ ଯେତିକି କୁ ସେତିକିର ହିସାବ ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ କରିବ, ସିଏ ପାଇବ ଏବଂ ଯେତିକି କରିବ ସେତିକି ହିଁ ପାଇବ, ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ହିସାବ ପୁଣି ବି ଭୋଳାନାଥ କାହିଁକି କୁହାଯାଉଛି ? କାହିଁକି ନା ବାବା ଏହି ସମୟରେ ଦେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେତିକିକୁ ସେତିକିର ହିସାବ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଗୋଟିଏର ପଦ୍ମଗୁଣା ହିସାବରେ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ଅଗଣିତ ହୋଇଗଲା ନା । କାହିଁ ଗୋଟିଏ, କାହିଁ ପଦ୍ମ । ତେବେ ପଦ୍ମ ମଧ୍ୟ ଶେଷ ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ପଦ୍ମ କୁହାଯାଉଛି । ଅଗଣିତ ପରିମାଣରେ ଦେଉଥିବା ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରୀ ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନକୁ ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏତେ ମିଳିଯାଇଛି, ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଭରପୁର ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ କିନ୍ତୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ବା ୨୧ ପିଢି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଭରପୁର ହୋଇ ରହିବ ।

ଏତେ ଜନ୍ମର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଆଉ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେବେ କି ଯିଏ ଯେତେ ବଡ ଦାତା ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର କରିବାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଆଉ କେହି ବି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଭୋଳାନାଥ ହେଲେ ନା! ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଭୋଳା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି.... ସେଥିପାଇଁ ଭୋଳାନାଥ କୁହାଯାଉଛି । ଏମିତି ବି ହିସାବ କରିବାରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପର ମଧ୍ୟ ହିସାବକୁ ଜାଣିପାରିବେ, କିନ୍ତୁ ସବୁ କିଛି ଜାଣି ମଧ୍ୟ ଦେବା ସମୟରେ ଭୋଳା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଭୋଳାନାଥ ପିତାଙ୍କର ଭୋଳାନାଥ ସନ୍ତାନ ଅଟ ନା! ଗୋଟିଏ ପଟେ ଭୋଳାନାଥ କହୁଛନ୍ତି ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ମାରକୀକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ କେତେ ଅବିକଳ ଭାବରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦିଓ ପାଳନ କରୁଥିବା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ଜାଣୁଛ ନା । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ପାଠପଢା ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ୪ଟି ବିଷୟ ରହିଛି ଯଥା ଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ, ଧାରଣା ଓ ସେବା । ସେହି ଚାରିଟିଯାକ ବିଷୟକୁ ଏହି ସ୍ମାରକୀ

ଦିବସରେ ପାଳନ କରିଆସୁଛନ୍ତି । ତାହା କିପରି ଜାଣିଛ ? ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥିଲୁ ଯେ ଏହି ଉତ୍ସବ ଦିନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବିନ୍ଦୁର ଏବଂ ବୁନ୍ଦାର ମହତ୍ୱ ଥାଏ । ତେବେ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି ଏହି ସମୟର ମନେ ପକାଇବା ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ । ଯୋଗ କରିବା ସମୟରେ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ଥିତିରେ ହିଁ ସ୍ଥିତ ହେଉଛ ନା! ତେଣୁ ବିନ୍ଦୁ ହେଲା ଯୋଗର ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ବୁନ୍ଦା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପଏଣ୍ଟସ୍‌ର ପ୍ରତୀକ । ତେଣୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ ଜଳବୁନ୍ଦା ରୂପରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଧାରଣା ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ ହେଲା ଏହି ଦିନ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବ୍ରତ ରଖିଥାଆନ୍ତି । ଧାରଣା ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ ଏବଂ ବ୍ରତ ଧାରଣ କରୁଛ ଯେ ଏହିଭଳି ସହନଶୀଳ ବା ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହୋଇ ଦେଖାଇବୁ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ବ୍ରତ ତୁମେମାନେ ଧାରଣ କରୁଛ ନା! ସେଥିପାଇଁ ଏହି ବ୍ରତ ହିଁ ହେଉଛି ଧାରଣା ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ ଏବଂ ସେବା ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ ହେଲା "ଜାଗରଣ" । କାରଣ ତୁମେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ସେବା କରୁଛ । ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ବା ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା - ଏହା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସେବା । ତେଣୁ ଏହି "ଜାଗରଣ" ସେବା ବିଷୟର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ତେବେ ଚାରୋଟି ଯାକ ବିଷୟ ଆସିଗଲା ନା । କିନ୍ତୁ ତା'ର ରୁପ ରେଖାକୁ ସେମାନେ ସ୍ଥୂଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହାର ଗୁଢ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିବାର ଦିବ୍ୟବୁଦ୍ଧି ଆଦୌ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେବେହେଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିକୁ ବାପଦାଦା ମୋଟା ବୁଦ୍ଧି କହିଥାଆନ୍ତି । ଏହ ଉପରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ବାଣୀ ତ ଶୁଣିଛ ନା । ତେଣୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମାମାନେ ପରାମ୍ପରାର ସୂକ୍ଷ୍ମ ମର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍ଥୂଳ ରୂପ ବା ସାଧାରଣ ରୂପ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭଗବାନ ଖୁସି ଥାଆନ୍ତି, କାରଣ ଠକ ତ ନୁହଁନ୍ତି ନା । ଠକ ହେବା ଅପେକ୍ଷା ଭକ୍ତ ହେବା ତ ଭଲ କଥା ନା! ଯେଉଁମାନେ ସଚ୍ଚା ଭକ୍ତ ସେମାନେ କେବେହେଲେ ଠକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଭାବନାଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସଚ୍ଚା ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଏହି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିବେ ସେଥିରେ ଦୃଢ ରହିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଛି । ପୁଣି ବି ତୁମମାନଙ୍କର ପାଠପଢାର ବିଷୟ ଗୁଡିକୁ ପରମ୍ପରା ରୂପରେ ଦ୍ୱାପରଯୁଗରୁ ପାଳନ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ସଂଗମ ଯୁଗରେ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ବାରମ୍ବାର ସମର୍ପଣ ସମାରୋହ ପାଳନ କରୁଛ ଏବଂ ଅଲଗା ଅଲଗା ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛ ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଉତ୍ସବ ଗୁଡିକର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଏହି ଦିନ ସେମାନେ ନିଜକୁ ତ ସମର୍ପଣ କରିନଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୋଦାବଳୀ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ବି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ହସ ମଜାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ତୁମେମାନେ ମେଁ-ମେଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ - ମୁଁ କରିବାର ସଂସ୍କାରକୁ ଯେତେବେଳେ ସର୍ମପଣ କରିଦେବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ପ୍ରକୃତ ସମର୍ପଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇପାରିବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପ୍ରଥମେ କେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ - "ମୁଁ ଏବଂ "ମୋ"ର ପଣିଆର ସମର୍ପଣ ସମାରୋହ ପାଳନ କରିଥିଲେ । କୌଣସି ବି କଥାରେ "ମୁଁ "ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାଷାରେ ବା ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ "ବାବା" ଶବ୍ଦ ହିଁ ଶୁଣୁଥିଲ, ମୁଁ ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ । ମୁଁ କରୁଛି - ନା, ବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ବାବା ଚଲାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ କହୁଛି - ନା, ବାବା କହୁଛନ୍ତି । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବୈଭବ ପ୍ରତି ଆସକ୍ତି ରହିବା ହିଁ ମୋର ପଣିଆ । ତେବେ ମୋର ପଣିଆକୁ ଏବଂ ମୁଁ ପଣିଆକୁ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ହିଁ ବଳି ଚଢିବା କୁହାଯାଏ । ବଳି ଚଢିବା ଅର୍ଥ ମହାବଳୀ ହେବା, ତେଣୁ ଏହା ସମର୍ପଣର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ ।

ପୁଣି ବି ବାପଦାଦା ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ଉପରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେକୌଣସି ରୂପରେ ଭାରତରେ ବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ଉତ୍ସାହର ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଉତ୍ସବ ସବୁ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ତ ଭଲ କଥା ନା! ଚାହେଁ ଦୁଇ ଦିନ ପାଇଁ ହେଉ ବା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ହେଉ କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହର ତରଙ୍ଗ ତ ଖେଳିଯାଉଛି ନା! ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଉତ୍ସବ କୁହାଯାଉଛି । ପୁଣି ବି ଅଳ୍ପ କାଳ ପାଇଁ ହେଉ ପଛକେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକାଂଶ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ତ ଯାଉଛି ନା! ତେବେ ଶୁଣିଲ ନା - ଶିବରାତ୍ରିର ମହତ୍ୱ କ'ଣ ? ଏସବୁ ତ ହେଲା ସେହି ଦିନର ମହତ୍ୱ କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ? ଏହି ବିଶେଷ ଦିନରେ କେଉଁ ବିଶେଷ କର୍ମ କରିବ ? ପତାକା ଉଡିବା ତ କେବଳ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବେ, ପିକ୍‌ନିକ୍ କରିବ, ଗୀତ ଗାଇବ, ବାସ୍ - କ'ଣ କେବଳ ଏହା ହିଁ କରିବ! ପାଳନ କରିବା ତ ଭଲ କଥା । ତେବେ ଖୁସି-ମଉଜ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ତ ଆସିଛ । ଆଜିକାଲି ତ ବ୍ରତ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଛାଡି ବି ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେହି କେହି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ବ୍ରତ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଆଉ କାହା ଭିତରେ ସାହସ ନଥିବା କାରଣରୁ ୧ ମାସ ପାଇଁ ବା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ବା କିଛି ସମୟ ପାଇଁ କରିଥା'ନ୍ତି, ତା'ପରେ ସେମାନେ ବ୍ରତ ଛାଡି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ଏପରି କରୁନାହଁ ନା! ମଧୁବନରେ ତ ମାଟିରେ ପାଦ ଲାଗୁନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିରେ ଉଡୁଛ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ନିଜ ଦେଶକୁ ଯିବ ସେତେବେଳେ ଧରଣୀରେ ପାଦ ରଖିବ ନା ଉପରେ ଉପରେ ଉଡିବ ? ସର୍ବଦା ଉପରୁ ତଳକୁ ଆସି କର୍ମ କରିବ ନା ତଳେ ରହି କର୍ମ କରିବ ? ଉପରେ ରହିବା ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା । ଉପରେ ରହିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଛାତରେ ଲଟକିବା । ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଯେକୌଣସି ସାଧାରଣ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଉପରୁ ତଳକୁ ଆସିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସାଧାରଣ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ରହିଥାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ରହୁ । ଯେପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଶରୀର ଧାରଣ କରୁଛନ୍ତି ନା! କର୍ମ ତ ସାଧାରଣ ହିଁ କରିବେ ନା! ଯେପରି ତୁମେମାନେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛ ସେହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବେ, ସେହିପରି ଚାଲିବେ । ତେଣୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ, ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । ସେହିଭଳି ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଉଚ୍ଚ ରହିବା ଦରକାର । ଯେପରି ଆଜିର ଦିନକୁ ଅବତରଣର ଦିନ କହୁଛ ନା ତେବେ

ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ସେହିପରି ଭାବ ଯେ ନିଦ୍ରାରୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିଧାମରୁ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ରାତିରେ କର୍ମ ନିଦ୍ରାରୁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିଧାମରୁ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ରାତିରେ କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ସାରି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯାଅ । ତେବେ କୌଣସି ଅବତାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଅବତରିତ ହୋଇଥାଏ । ତା'କୁ ଜନ୍ମ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ, ଅବତରଣ କୁହାଯାଏ । ଉପରେ ରହିବାର ସ୍ଥିତିରୁ ତଳକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି - ଏହା ହିଁ ଅବତରଣ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସ୍ଥିତିରେ ରହି କର୍ମ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ କର୍ମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯିବ । ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୋଜନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କହୁଛ ବ୍ରହ୍ମାଭୋଜନ ଖାଉଛୁ । ଏଥିରେ ଫରକ ହୋଇଗଲା ନା! ତୁମେମାନେ ଚାଲ-ବୁଲ ମଧ୍ୟ କରୁଛ କିନ୍ତୁ ଫରିସ୍ତାଙ୍କ ଭଳି ଚାଲୁଛ ବା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ଚାଲୁଛ । ତେଣୁ ତୁମର ଚାଲି ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଏବଂ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ହୋଇଗଲା । ତେଣୁ କେବଳ ଆଜିର ଦିନଟି ଅବତରଣର ଦିନ ନୁହେଁ, ସାରା ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଅବତରଣର ଦିନ ।

ତୁମେମାନେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି - "ପ୍ରଥମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଭନନ୍ଦନ" । ଯଦି ତୁମେମାନେ ନଥା'ନ୍ତ ତେବେ ବାବା ବୋଲି କିଏ କହିଥା'ନ୍ତା । ପିଲାମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନା! ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ । ତେବେ ଯାଇ ବାବା କହିବେ - ହଁ ମୁଁ ତୁମର ପିତା । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଅଭିନନ୍ଦନ ସ୍ୱୀକାର କର । ତୁମେମାନେ ଜନ୍ମ ଦିନରେ ଗୀତ ଗାଉଛ ନା - ହ୍ୟାପୀ ବାର୍ଥ ଡେ ଟୁ ୟୁ... ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ହ୍ୟାପୀ ବାର୍ଥ ଡେ ଟୁ ୟୁ... ଜନ୍ମଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ ତ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଲେ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ତ ଅଭିନନ୍ଦନରେ ହିଁ ପାଳିତ ହେଉଛ । ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନା ମଧ୍ୟ କିପରି ହେଉଛି ? ବାବାଙ୍କର ଏବଂ ପରିବାରର ଅଭିନନ୍ଦନ ବା ଆଶୀର୍ବାଦରେ ହିଁ ପାଳିତ ହେଉଛ । ଅଭିନନ୍ଦନରେ ହିଁ ନାଚୁଛ, ଗାଉଛ, ପାଳିତ ହେଉଛ ଏବଂ ଉଡି ଉଡି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛ । ଏହି ପାଳନା ହିଁ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ କ'ଣ ଦେଉଛି ? ଅଭିନନ୍ଦନ ହିଁ ଦେଉଛ ଏବଂ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପାଳନାର ବିଧି । କିଏ କିପରି ହୋଇଥାଉ, ତାହା ତ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବେ । ଯଦି କ୍ରମାନ୍ୱୟ ନ ହେବ ତେବେ ତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେଢ ଲକ୍ଷ ରାଜ ସିଂହାସନ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବେ, ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଏବେ ଦେଢ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଛି ନା! ତେଣୁ ଏତିକି ସିଂହାସନ ତିଆର କରିବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ସିଂହାସନ ତ ଗୋଟିଏ ହିଁ ହେବ । ବାକି ସମସ୍ତେ ସାଥୀ ହେବେ, ରାଜ ପରିବାରୀ ହେବେ । ମୁଖ୍ୟ ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜନ ତ ଜଣେ ହେବେ ନା । ତାଙ୍କ ସାଥୀରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ନା! ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ବଦଳିଯିବ । ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମ ବାଲାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ତାଙ୍କ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ କୁହାଯିବ-ତେଣୁ ବଦଳିଗଲା ନା । ରାଜ ପରିବାରୀ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ କାରୋବାରର ସାଥୀ, ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ବିସ୍ତାର ହୋଇଯାଉଛି । ରାଜ ପରିବାରୀ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତ କୁହାଯିବ ନା । ତେଣୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ କିନ୍ତୁ ଯଦି କାହାକୁ ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ଇଏ ଭୁଲ୍ କରୁଛି, ଇଏ ଭଲ କାମ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ଭୁଲ୍‌କୁ ଭୁଲ୍ ଠିକ୍ କରିବାର ବିଧି ବା ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ ନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯଥାର୍ଥ କର୍ମ ଶିଖାଇବାର ବିଧି ହେଲା - କେବେ ବି ତାକୁ ସିଧା ସିଧା କୁହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଭୁଲ କରୁଛ । ଏଭଳି କହିବା ଦ୍ୱାରା ସେ କେବେ ବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ଯେପରି ନିଆଁକୁ ଲିଭାଇବା ପାଇଁ କେବେ ନିଆଁ ଜଳାନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ଢଳାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ତା'କୁ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ କହିବ ତୁମେ ଭୁଲ କରୁଛ, ତୁମେ ଭୁଲ କରୁଛ ତେବେ ସିଏ ଆହୁରି ଅଧିକ ହତୋତ୍ସାହିତ ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ତାକୁ ଭଲ-ଭଲ କହି ସାନ୍ତ୍ୱନା ତ ଦିଅ, ପ୍ରଥମେ ପାଣି ତ ପକାଅ ତା'ପରେ ତାକୁ ଶୁଣାଅ ନିଆଁ କାହିଁକି ଲାଗିଲା! ପ୍ରଥମେ ଏଭଳି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ଏହିଭଳି, ତୁମେ ଏହିଭଳି କରିଛ, ନା । ପ୍ରଥମେ ଥଣ୍ଡା ପାଣି ଢାଳ । ତା'ପରେ ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବ ଯେ ନିଆଁ ଲାଗିବାର କାରଣ କ'ଣ ଏବଂ ନିଆଁକୁ ଲିଭାଇବାର ସାଧନ କ'ଣ! ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ୟାର କାରଣ ଏବଂ ସମାଧାନର ରାସ୍ତାକୁ ଜାଣିଯିବ । ଯଦି ଖରାପକୁ ଖରାପ ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ନିଆଁରେ ତେଲ ଢାଳୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ବହୁତ ଭଲ କହି ତା'ପରେ ତାକୁ ଯାହା ବି କହିବ ତା' ଭିତରେ ଶୁଣିବାର ବା ଧାରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିଯିବ । ସେଥିପାଇଁ କହୁଥିଲି ଯେ ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ କହିବା ହିଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା । ଯେପରି ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ କେବେ କାହାକୁ ସିଧା ସିଧା ଭୁଲ ବୋଲି କୁହନ୍ତି ନାହିଁ, ମୁରଲୀରେ ଶୁଣାଇ ଦିଅନ୍ତି - ଠିକ୍ କ'ଣ, ଭୁଲ୍ କ'ଣ କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ସିଧା ସିଧା ଆସି ପଚାରିବ ଯେ ମୁଁ କ'ଣ ଭୁଲ କରୁଛି ? ତେବେ କହିବେ ନା - ତୁମେ ତ ପୂରା ପୂରି ଠିକ୍, କାହିଁକି ନା ସେହି ସମୟରେ ତା' ଭିତରେ ଶକ୍ତି ନଥାଏ । ଯେପରି ଯଦି କୌଣସି ରୋଗୀ ମୃତ୍ୟୁର ପାଖାପାଖି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ଡାକ୍ତରକୁ ପଚାରିବ ମୁଁ କ'ଣ ମରିଯିବି ତେବେ ଡାକ୍ତର କେବେ ବି କହିବ ନାହିଁ - ହଁ ତୁମେ ଏବେ ଶରୀର ଛାଡିବ । କାହିଁକି ନା ସେହି ସମୟରେ ରୋଗୀ ଭିତରେ ସତ୍ୟକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିନଥାଏ । ଯଦି କାହାର ହାର୍ଟ ଦୁର୍ବଳ ଥିବ ଏବଂ ତୁମେ ତା'କୁ ସେହିଭଳି କିଛି କଥା ଶୁଣାଇଦେବ ତାହା ହେଲେ ସେ ତ ହାର୍ଟ ଫେଲ ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ବଧାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଯୁଗ । ଏହି ବଧାଇ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଳନା, ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦ୍ୱାରା ପାଳନା କରିବାର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ଦେବୀ ବା ଦେବତାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରନ୍ତି ତା'କୁ ବଡ ଦିନ ବା ଶୁଭଦିନ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ଦୀପାବଳୀ ହେଉ ବା ଶିବରାତ୍ରୀ ହେଉ, କହିବେ ଆଜି ବଡ ଦିନ । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ଉତ୍ସବର ଦିନକୁ ବଡ ଦିନ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଶାଳ, ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବଡ ଦିନ କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପରସ୍ପରକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାକୁ ହିଁ ବିଶାଳ

ହୃଦୟ କୁହାଯାଉଛି । ବୁଝିପାରିଲ - ଏମିତି ବି ନୁହେଁ ଯେ ଭୁଲ୍‌କୁ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଟିକିଏ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରିବାକୁ ହେବ, ଶିକ୍ଷା ତ ଦେବାକୁ ପଡିବ କିନ୍ତୁ ସ୍ଥାନ-କାଳ-ପାତ୍ରକୁ ଦେଖ । କେହି ଯଦି ମରିବାକୁ ଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ତା’କୁ କହିବ ମରିଯାଅ, ମରିଯାଅ.... ତେଣୁ ସମୟକୁ ଦେଖ, ତା’ର ଶକ୍ତିକୁ ଦେଖ । ବହୁତ ଭଲ, ବହୁତ ଭଲ କହିବା ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ବା ସାହସ ବଢିଯାଏ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରର ସହିତ କୁହ, ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଉପରେ-ଉପରେ କହିଦିଅ । ଯାହାକି ସେ ଭାବିବ ମୋତେ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏସବୁ ଭାବନାର କଥା । ଯଦି ଅନ୍ତରର ଭାବନା ଦୟାଶୀଳ ହୋଇଥିବ ତେବେ ତା’ର ହୃଦୟକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଇଚାଲ ଏବଂ ନେଇଚାଲ । ଏହି ଅଭିନନ୍ଦନ ହିଁ ବରଦାନ ଅଟେ । ଯେପରି ଆଜିର ଦିନକୁ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି - ଶିବଙ୍କର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର, କାଳ କଣ୍ଟକ ଦୂର, ତେଣୁ ଏହା ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ଅଟେ କେବଳ ବାବାଙ୍କର ନୁହେଁ । ସର୍ବଦା ତୁମର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ରହୁ । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ, ଦାତା ହୋଇ ଦେଇଚାଲ । ଶୁଣାଇଥିଲି ନା ଭକ୍ତମାନେ ହେଲେ ଲେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ନେଲାବାଲା ଏବଂ ତୁମେ ହେଲ ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଲାବାଲା । ତେଣୁ ଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଲାବାଲା । କାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ଟିକିଏ ବି କିଛି ଦେଇ ପୁଣି ତା’ଠାରୁ ଆଉ କିଛି ନିଅ ତେବେ ତା’କୁ ଜଣାପଡିବ ନାହିଁ, ତା’ପରେ ତା’କୁ କୌଣସି କଥା ପାଇଁ ରାଜି କରାଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ତା’କୁ ଦିଅ । ସାହସ ଦିଅ, ଉତ୍ସାହ ଦିଅ, ଖୁସି ଦିଅ ତା’ପରେ ତା’କୁ କୌଣସି କଥାରେ ରାଜି କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ କରାଇପାରିବ । ଏହିଭଳି ପ୍ରତିଦିନ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଚାଲ । ପ୍ରତିଦିନ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ହିଁ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ । ଆଚ୍ଛା! ଚାରିଆଡର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନକୁ ଅବତରଣ ଦିବସ ରୂପରେ ପାଳନ କରିବାର ଅବିନାଶୀ ଅଭିନନ୍ଦନ । ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଦାତା ଏବଂ ବରଦାତା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଭରପୁର କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ଭୋଳାନାଥ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହି ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସ୍ୱଉନ୍ନତି ଏବଂ ସେବାର ଉନ୍ନତିରେ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ବିଶେଷ କରି ଆଜିର ସ୍ମରଣୀୟ ଦିବସ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ତଥା ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖୀ ଏବଂ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାର ଜୟନ୍ତୀ ଉପଲକ୍ଷେ ଅଭିନନ୍ଦନ, ସ୍ନେହ ପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚଳାଉଥିବା ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୁଅ ।

ଯେକୌଣସି କର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି କର୍ମ ସେହି ଅନୁସାରେ ଶକ୍ତିକୁ ଆବାହନ କର । ମାଲିକ ହୋଇ ଆଦେଶ ଦିଅ, କାହିଁକି ନା ଏହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିଗୁଡିକ ତୁମର ଭୁଜା ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି ଯାହାକି ତୁମ ଆଦେଶ ବିନା ସେମାନେ କିଛି ବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ସହନ ଶକ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ କର ଏବଂ ଦେଖ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଯଦି ଡରିଯିବ - ମୁଁ କରିପାରିବି କି ନାହିଁ ତେବେ ତୁମର ଆଦେଶ କାମ କରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମାଷ୍ଟର ରଚୟିତା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ନିର୍ଭୟ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସାହାରାଦାତା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୂଳରେ ଲଗାଅ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର । ସମସ୍ତ ରାଜଯୋଗୀ, ତପସ୍ୱୀ ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ସଂଧ୍ୟା ୬ଟା ୩୦ମି. ଠାରୁ ଘ ୭ଟା ୩୦ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଯୋଗାଭ୍ୟାସ କରିବା ସମୟରେ ନିଜର ପୂର୍ବଜ ପଣିଆର ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ମୂଳରେ ବସି ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଦାନ ଦେବା ସହିତ ନିଜର ବଂଶାବଳୀର ଦିବ୍ୟ ପାଳନା କର ।